

ПОБУДОВА СТРУКТУРИ СИСТЕМИ ОЦІНКИ ТА ПІДВИЩЕННЯ
ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВBUILDING THE STRUCTURE OF THE ASSESSMENT SYSTEM AND
INCREASING THE FINANCIAL STABILITY OF INDUSTRIAL ENTERPRISES

У статті досліджено модель розрахунку показників фінансової стійкості промислових підприємств, яка складається із ряду інструментально-оціночних складових: визначення фінансової стабільності та рівноваги, діагностики можливого банкрутства, порогу рентабельності та запасу фінансової стійкості. Обґрунтовано значення, мету, цілі організаційно-методичної підсистеми в структурі системи оцінки та підвищення фінансової стійкості промислових підприємств. Виокремлено методологічні принципи в структурі системи оцінювання та підвищення фінансової стійкості промислових підприємств. Охарактеризовано управлінську та інформаційно-аналітичну підсистеми в управлінні фінансовим станом підприємства. Визначено напрями підвищення фінансової стійкості промислового підприємства, значення фінансового планування та прогнозування. Удосконалено підходи до антикризового фінансового управління як важливої підсистеми менеджменту підприємства та інструментарію своєчасного попередження банкрутства, втрати фінансової рівноваги.

Ключові слова: оцінка фінансової стійкості, система управління, промислове підприємство, інформаційно-аналітичне забезпечення, антикризове фінансове управління.

The model for calculating indicators of financial stability of industrial enterprises, which consists of a number of instrumental and evaluation components, was studied. Such components include: determination of financial stability and balance (on the basis of general indicators of the analysis of the financial condition, the formed structural architecture of indicators of financial stability; determination of the diagnosis of possible bankruptcy, the profitability threshold and the margin of financial stability of machine-building enterprises. In order to achieve financial balance and stability of operations, when forming the structure of the evaluation system and increasing the financial stability of industrial enterprises, it is relevant to substantiate the interrelationships of subsystems in the general structure of financial stability management. The purpose and goals of the structure of the evaluation system and increasing the financial stability of enterprises are determined. The importance of the organizational and methodological subsystem in the structure of the evaluation system and increasing the financial stability of industrial enterprises, which is characterized by the interrelationships of the company's financial and analytical services and structural units. Methodological principles in the structure of the evaluation system and increasing the financial stability of industrial enterprises are singled out. The management and information and analytical subsystems in the management of the financial state of the enterprise are characterized. In the conditions of an increasingly competitive business environment, financial planning and forecasting are of great importance for enterprises in ensuring financial stability and increasing financial stability. The directions for increasing the financial stability of the industrial enterprise have been determined. In the difficult conditions of conducting business by enterprises, there is a need for analytical improvement of anti-crisis financial management as an important subsystem of enterprise management and a toolkit for timely prevention of bankruptcy, insolvency, loss of financial balance, decrease in financial stability.

Key words: assessment of financial stability, management system, industrial enterprise, information and analytical support, anti-crisis financial management.

УДК 338.1

DOI: <https://doi.org/10.32782/bses.84-15>

Рачинський О.В.

аспірант кафедри міжнародних економічних відносин, Хмельницький національний університет

Rachynskiy Oleksandr

Khmelnytsky National University

Постановка проблеми. Фінансова стійкість є комплексним параметром, для підвищення якого вагомим є систематизація фінансово-економічних показників, які в цілому характеризують стійкість та фінансову стабільність, потенціал підприємства. Управління фінансовою стійкістю підприємства є системою взаємопов'язаних процесів планування, прогнозування, оцінки, діагностики, аналізу, організації, мотивації, моніторингу для забезпечення не тільки фінансової рівноваги, але й реалізації поточних завдань, проєктів, стратегії розвитку, цілей та місії господарюючого суб'єкта. Керівники, економісти, провідні фахівці підприємства мають бути зацікавлені у формуванні структури системи оцінювання та підвищення фінансової стійкості із врахуванням факторів впливу на показники фінансового стану, цілеспрямованості в термінах реалізації стратегії розвитку, а також вибору ринкових сегментів збуту продукції на внутрішньому та зовнішньому ринках, напрямів забезпечення та підвищення

конкурентоспроможності продукції та підприємства в цілому.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Дослідженням теоретико-методологічних засад управління фінансовим станом підприємств, зокрема проблематикою оцінки, прогнозування, планування та забезпечення фінансової стійкості займалось чимало як вітчизняних, так і зарубіжних вчених економістів, серед них: Біла О.Г., Бланк І.А., Борецька Н.П., Жигалкевич Ж.М., Кам'янська О.В., Кузнецова С.О., Кондратенко Н.О., Міщенко К.В., Нагорна І.В., Польова Т.В., Степанюк Н.А., Хвостіна І.М., Чубка О.М., Ярмак О.В. та ін.

На сьогодні не існує концептуального (єдиного) підходу до структуризації показників оцінки фінансової стійкості промислових підприємств, що обумовлено специфікою ведення бізнесу кожного із них, приналежністю до певної галузі, обсягом наявного капіталу, умов функціонування у визначеному часовому проміжку, за який проводиться аналіз фінансового стану.

Постановка завдання. Метою дослідження є визначення основоположних аспектів формування системи оцінки та підвищення фінансової стійкості підприємств із виокремленням структурних складових (підсистем) за сучасних умов ведення бізнесу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Фінансова стійкість підприємства – це комплексна та багатофакторна економічна категорія, яка тісно пов'язана з іншими показниками, що характеризують фінансовий стан підприємства. На практиці фінансову стійкість оцінюють на основі фінансової звітності підприємств за допомогою певної системи показників:

- на основі звіту про фінансовий стан (балансу) розраховують абсолютні показники (власні, довгострокові та короткострокові джерела фінансування);
- проводять розрахунок відносних показників;
- для визначення зони беззбитковості підприємства бажаним є розрахунок порогу рентабельності і запасу фінансової стійкості [1, с. 198–199].

Перед процесом структуризації та формування системи оцінювання фінансової стійкості, важливим є опрацювання науково-методичної бази із оптимізацією («підлаштуванням») її до конкретного підприємства. Також, управлінським персоналом виокремлюються критерії за якими буде формуватися структура системи оцінювання та підвищення фінансової стійкості [2].

Для розрахунку показників фінансової стійкості промислових підприємств, можна використовувати модель, яка складається із таких інструментально-оціночних складових як: визначення фінансової стабільності та рівноваги (на основі загальних показників аналізу фінансового стану, сформованої структурної архітекtonіки показників фінансової стійкості; визначення діагностики можливого банкрутства, порогу рентабельності та запасу фінансової стійкості машинобудівних підприємств. Така модель, із своєчасним моніторингом факторів впливу на фінансовий стан (ведення фінансово-господарської діяльності), дозволяє управлінському персоналу приймати оптимальні рішення і є складовою структури системи оцінювання та підвищення фінансової стійкості машинобудівних підприємств. У моделі розрахунку показників фінансової стійкості підприємств має реалізуватися комплексний методичний підхід до проведення оцінювання фінансових параметрів відповідно до поставленої мети, цілей, завдань, визначених критеріїв, принципів, інструментарію, важелів із обґрунтуванням функціональних взаємозв'язків в управлінні підприємством.

З метою досягнення фінансової рівноваги та стабільності ведення діяльності, при формуванні структури системи оцінювання та підвищення фінансової стійкості промислових підприємств, актуальним є обґрунтування взаємозв'язків підсис-

тем у загальній структурі управління фінансовою стійкістю, які, задля реалізації поточних та стратегічних фінансових цілей, інтегровані в систему менеджменту господарюючих суб'єктів. Виходячи із доволі складного функціонального наповнення зазначених підсистем, завданням суб'єктів управління є формування інтеграційного інструментарію в системі менеджменту підприємства, що дозволить вчасно оцінювати фактори впливу на показники фінансової стійкості підприємства, реалізувати напрями забезпечення стабільного функціонування в рамках СОТ, оптимізувати діяльність в повоєнний період шляхом розвитку інтеграційно-глобалізаційних процесів. Через те, в більшій мірі акцентується увага на забезпеченні стратегічних орієнтирів в управлінні фінансовим станом та фінансовою стійкістю машинобудівних підприємств.

В контексті стратегічного планування фінансово-господарської діяльності промислового підприємства, на основі інформаційних даних оцінки фінансової стійкості та фінансового стану (фінансових показників) приймаються управлінські рішення щодо реалізації поточних завдань, системи планів, виконання проєктів, стратегій, базових бізнес-орієнтирів, цілей, концепції, місії та візії щодо функціонування.

Базовою метою структури системи оцінювання та підвищення фінансової стійкості промислових підприємств є забезпечення користувачів (державних органів влади, кредиторів контрагентів, інвесторів, керівників, персоналу) об'єктивною інформацією щодо рівня фінансової стійкості, стабільності, платоспроможності, виявлення резервів покращення фінансового становища, фінансове прогнозування та планування, а також прийняття та реалізація ефективних управлінських рішень в напрямі підвищення фінансової стійкості суб'єкта на основі концептуально удосконаленого інструментарію системи менеджменту. Поставлені цілі сформованої структури системи оцінювання та підвищення фінансової стійкості підприємств є складовими системи цілеспрямування, обраної суб'єктом фінансової стратегії та концепції його розвитку.

Організаційно-методична підсистема в структурі системи оцінки та підвищення фінансової стійкості промислових підприємств характеризується взаємозв'язками фінансово-аналітичних служб підприємства та структурних підрозділів, відповідальні фахівці яких на основі визначених принципів, інструментарію, методичних підходів до оцінки та забезпечення фінансової стійкості, приймають управлінські рішення, беруть участь у формуванні фінансових планів, в процесах фінансового прогнозування, обґрунтування фінансової стратегії, здійсненні моніторингу над виконанням поставлених завдань та ін. Суб'єктами в структурі системи оцінювання та підвищення фінансової стійкості підприємства є керівництво, відповідальні топ-

менеджери, економісти-аналітики, фінансисти, керівники функціональних підрозділів.

Вагомим для забезпечення оптимального фінансового стану є виокремлення методологічних принципів системи оцінювання та підвищення фінансової стійкості підприємств, зокрема таких як:

- принцип фінансового стратегічного цілеспрямування – полягає у досягненні не тільки поточних цілей, але й чітко обґрунтованих напрямів фінансової стратегії;

- принцип діагностики фінансових ризиків – визначає наявність інструментарію та удосконалення підсистеми управління фінансовими ризиками з метою їх виявлення, зменшення негативного впливу на діяльність та ін.;

- принцип адаптивності полягає у забезпеченні можливості промислового підприємства вчасно адаптуватися до зміни умов бізнес середовища, впливу внутрішніх та зовнішніх факторів;

- принцип управлінської інтегрованості – ґрунтується на взаємодії не тільки усіх складових фінансової діяльності, але й взаємозв'язку із іншими базовими управлінськими підсистемами (структурами підрозділами) підприємства;

- принцип ефективності – вимагає розвитку підходів до організації, аналізу, оцінювання, контролю, прогнозування фінансового стану, ліквідності, платоспроможності, фінансової стійкості; ґрунтується на результативності впливу суб'єктів на об'єкти оцінювання та управління;

- принцип інноваційності (прогресивності) – передбачає внесення змін у структуру системи оцінювання та підвищення фінансової стійкості підприємств, зокрема в обрану систему аналізу та оцінювання як фінансового стану, так і, безпосередньо, фінансової стійкості. Внесення змін частково обумовлене розвитком програмного забезпечення (нововведеннями) для автоматизації аналізу фінансового стану та фінансової стійкості підприємства;

- принцип узагальненості (комплексності) – характеризує систему оцінки та підвищення фінансової стійкості як керуючу підсистему управління, яка спрямована на формування взаємоузгоджених рішень управлінського персоналу, виконання завдань, реалізацію короткотермінових та довгострокових цілей;

- принцип інформаційної достатності та оптимальності – забезпечує обрання найоптимальнішого проєкту, системи напрямів забезпечення та підвищення фінансової стійкості на основі вчасного отримання, опрацювання в необхідній кількості, інформаційних джерел (для визначення рівня фінансової стійкості). Застосування зазначеного принципу пропонується використовувати із врахуванням обґрунтованих концептуальних основ формування інформаційно-аналітичної моделі управлінських процесів забезпечення фінансової стійкості підприємства;

- принцип динамічності – оперативне реагування на зміну планових показників фінансового стану та фінансової стійкості, яке викликане ситуаційними змінами. Даний принцип базується на вчасності прийняття рішень відповідальними менеджерами підприємства, фінансовими аналітиками та керівниками структурних підрозділів;

- принцип системності – планування матеріальних, трудових і фінансових ресурсів з метою забезпечення їх збалансованості, системність у розробці стратегії і тактики фінансування, в реалізації запланованих заходів [3, с. 13; 4; 5, с. 92].

На практиці ведення фінансово-господарської діяльності, управлінці промислових підприємств можуть використовувати лише окремі принципи, конструктивно не узагальнюючи інші наявні. Вважаємо, що вище наведені принципи дозволять вчасно реагувати на зовнішнє бізнес оточення, вплив внутрішніх факторів, досягати обраних напрямів фінансової стратегії, знижувати вплив фінансових ризиків та ін. Позитивним є впровадження принципу так званої «корпоративної усвідомленості персоналом підприємства підвищення фінансової стійкості».

В управлінській підсистемі структури системи оцінки та підвищення фінансової стійкості підприємства виокремлено центри управління фінансовою діяльністю. Саме вони задіяні у проведенні аналізу фінансового стану, оцінки показників фінансової стійкості, в процесах фінансового планування та прогнозування, забезпечені підвищення фінансової стійкості, оцінці потенційних фінансових ризиків тощо. Центри управління фінансовою діяльністю кожного підприємства за своєю організаційною побудовою функціонально відрізняються, що пов'язано із існуванням різних за масштабами діяльності підприємств.

На підприємствах з невеликими обсягами виробництва продукції та незначною кількістю працівників, функції по збору, опрацюванню інформації для оцінювання фінансової стійкості, її моніторингу, контролю за реалізацією напрямів підвищення фінансової стійкості можуть виконувати керівник, відповідальні топ-менеджери, бухгалтер чи його помічник [6]. На середніх та великих промислових підприємствах в оцінюванні фінансової стійкості, реалізації обраних стратегічних орієнтирів, підтриманні її належного рівня, можуть бути задіяні фінансові аналітики, група відповідальних фахівців, наприклад із планово-економічного підрозділу підприємства, або може бути створена окрема фінансова служба (відділ).

В умовах невизначеності ведення фінансово-господарської діяльності підприємств, формування інформаційно-аналітичної моделі процесів оцінки та забезпечення фінансової стійкості постає ключовим завданням. Така модель є інтеграційною складовою загальної підсистеми інформаційного

забезпечення в управлінні підприємством. Через те, керівництвом підприємства, із врахуванням специфіки його діяльності, мають бути чітко визначені концептуальні засади інформаційно-аналітичної складової управлінських процесів забезпечення та підвищення фінансової стійкості. Інформаційне забезпечення оцінки фінансової стійкості та факторів, які впливають на її рівень, в системі управління промисловим підприємством, має визначатися якісною характеристикою.

Основою фінансового прогнозування є узагальнення та аналіз наявної інформації з наступним моделюванням і врахуванням факторів можливих варіантів розвитку ситуації та фінансових показників. Методи та способи прогнозування мають бути достатньо динамічними для того, щоб своєчасно взяти до уваги ці зміни. Для аналітиків, які безпосередньо займаються підготовкою стратегічної фінансової інформації для підтримки прийняття рішень, важливим аспектом професійної підготовки є володіння базовим інструментарієм створення, обробки та аналізу проєктованих фінансових звітів в умовах невизначеності. Вміння підготувати проєктовані фінансові звіти і вибрати оптимальну фінансову стратегію на майбутнє є запорукою уникнення помилок у бізнесі, основою для управління фінансовою стійкістю підприємства [7; 8, с. 66].

В умовах посиленого конкурентного бізнес оточення, для підприємств в забезпеченні фінансової стабільності та підвищенні фінансової стійкості чимале значення належить фінансовому плануванню та прогнозуванню, адже саме від цих елементів управління залежать процеси формування, розподілу та використання фінансово-ресурсного забезпечення, рівень прибутковості та залучення джерел фінансування в подальшому. На сьогодні, професійний інтерес управлінців щодо використання ефективних форм і методів фінансового планування та прогнозування зростає, що пов'язано із його впливом на реалізацію фінансових проєктів, бізнес-планів, стратегії фінансового розвитку, зокрема й підвищення фінансової стійкості підприємства. Подекуди, у практичній діяльності підприємств можна спостерігати, що фінансове планування зорієнтоване тільки на формуванні плану обсягів витрат і доходів та не приділено достатньої уваги розподілу фінансових ресурсів в розрізі напрямів та сфер діяльності підприємства (виробничої, інноваційної, інвестиційної та ін.).

Для реалізації сформованої мети ведення бізнесу, зокрема реалізації напрямів підвищення фінансової стійкості управлінням промислового підприємства варто:

– обґрунтувати обсяги фінансових ресурсів для забезпечення операційної діяльності та інших видів фінансово-господарської діяльності в двох напрямках – реальний доступний обсяг фінансових

ресурсів та необхідний для розвитку тієї чи іншої сфери бізнесу;

– спрогнозувати дохідність капіталу, за рахунок якого будуть сформовані активи господарюючого суб'єкта;

– сформувати систему альтернативних управлінських дій у випадку визначення суттєвих відхилень від планових економічних параметрів діяльності підприємства;

– удосконалити процес контролю та моніторингу за виконанням фінансового плану та процесами прогнозування фінансового стану, зокрема фінансової стійкості підприємства [9, с. 116].

Досить важливим є проведення вчасного моніторингу та контролю за впливом факторів зовнішнього бізнес-середовища, опрацювання ймовірності виникнення фінансових ризиків. Вважаємо, що в повоєнний період, держава буде ініціювати механізми, спрямовані на підтримку промислового сектору економіки. Використання керівництвом підприємств запропонованих державою стабілізаційних механізмів також пришвидшить реалізацію сформованих бізнес-орієнтирів підвищення фінансової стійкості.

У структурі системи оцінювання та підвищення фінансової стійкості підприємства важливими процесами є забезпечення інтегрованості та налагодження взаємозв'язків між усіма структурними підрозділами. Акцентуємо увагу, що для підвищення фінансової стійкості промислового підприємства, неодмінним є посилення мотивації стимулювання персоналу, компетентнісний розвиток фахівців, задіяних у процесах управління фінансовою стійкістю та фінансовим станом.

У нинішніх складних умовах ведення бізнесу підприємствами, під впливом дестабілізуючих факторів, виникає необхідність у процесно-аналітичному удосконаленні антикризового фінансового управління як важливої підсистеми менеджменту підприємства та інструментарію своєчасного попередження банкрутства, неплатоспроможності, втрати фінансової рівноваги, зниження фінансової стійкості та ін. Підсистема антикризового фінансового управління орієнтована на формування та впровадження заходів не тільки відновлення платоспроможності підприємства, але й підвищення фінансової стійкості. Процеси антикризового фінансового управління є складовою фінансовою стратегією промислового підприємства, яка з метою збереження стійкого фінансового становища підприємства передбачає наявність антикризових фінансових заходів (фінансову стратегію), сформованих як компоненти у відповідних стратегічних орієнтирах.

Без формування дієвого антикризового інструментарію управління фінансовим станом та фінансовою стійкістю підприємства, для більшості промислових підприємств, унеможлиблюється реалізація напрямів підвищення фінансової стійкості.

Підсистема антикризового фінансового управління промислового підприємства має чітко визначені цілі, завдання, методи, функції, принципи та антикризові аналітичні процеси. Оцінка ефективності управлінських заходів щодо досягнення фінансової рівноваги, стабільності, зростання фінансового потенціалу в контексті антикризового управління надає можливість відповідальним фахівцям обґрунтувати та визначити чи будуть реалізовані сформовані напрями підвищення фінансової стійкості промислового підприємства. Через те, можна дійти висновку, що існує прямолінійний процесний взаємозв'язок структури системи оцінки та підвищення фінансової стійкості та підсистеми антикризового фінансового управління як дієвого інструментарію забезпечення належного рівня фінансової стійкості в нинішніх умовах ведення бізнесу.

Висновки з проведеного дослідження. Запропоновані підходи до побудови структури системи оцінки та підвищення фінансової стійкості промислових підприємств, передбачають, що остання ґрунтується на організаційно-методичній та функціонально-інформаційній підсистемах, включає ряд концептуальних принципів, цілей, завдань, інструментарію, які на основі застосування комплексного методичного підходу до оцінки фінансового стану, дозволяють вчасно виявити фінансові ризики, ймовірність банкрутства, здійснити оцінку ліквідності із забезпеченням напрямів реалізації бізнес-орієнтирів щодо покращення фінансового стану та ведення фінансово-господарської діяльності. Модель розрахунку показників фінансової стійкості промислових підприємств має ґрунтуватися на концептуальних підходах до структуризації показників в аспекті забезпечення та підвищення фінансової стійкості промислових підприємств. Для реалізації поточних та стратегічних напрямів підвищення фінансової стійкості підприємства, необхідним є удосконалення фінансової стратегії, використання антикризового інструментарію, механізмів ризик-менеджменту, удосконалення підходів до фінансового прогнозування та планування, наявність вдало підібраної, відповідно до специфіки функціонування підприємства, системи оціночних показників фінансової стійкості, вчасний моніторинг фінансової обліково-аналітичної інформації.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Чубка О. М. Фінансова стійкість машинобудівних підприємств: поняття та оцінка. *Регіональна економіка*. 2016. № 2. С. 198–205.
2. Нагорна І. В., Кузнецова С. О., Польова Т. В. Обліково-аналітичне забезпечення оцінки фінансової стійкості підприємств торгівлі : монографія. Харків : Видавець Іванченко І. С., 2020. 133 с.

3. Жигалкевич Ж. М., Кам'янська О. В. Фінансовий менеджмент : навч. посіб. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2022. 214 с.

4. Хвостіна І. М. Механізм управління розвитком підприємства. *Інвестиції: практика та досвід*. 2015. № 1. С. 30–33.

5. Степанюк Н. А. Ефективність застосування принципів фінансового менеджменту в управлінні підприємством. *Вісник соціально-економічних досліджень*. 2013. Вип. 3 (50). С. 90–95.

6. Кондратенко Н. О. Фінансовий менеджмент. Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2015. 81 с.

7. Ярмач О. В., Меженський М. Ю. Прогнозування фінансової стійкості підприємства. *Інфраструктура ринку*. 2020. Вип. 48. С. 262–266.

8. Борецька Н. П., Міщенко К. В. Аналіз і прогнозування фінансової стійкості підприємства. *Інвестиції: практика та досвід*. 2016. № 20. С. 64–66.

9. Біла О. Г. Фінансове планування і фінансова стабільність підприємств. *Фінанси України*. 2007. № 4. С. 112–118.

REFERENCES:

1. Chubka O. M. (2016) Finansova stiikest mashynobudivnykh pidpriemstv: poniattia ta otsinka [Financial stability of machine-building enterprises: concept and evaluation]. *Rehionalna ekonomika*, no. 2, pp. 198–205.

2. Nahorna I. V., Kuznetsova S. O., Polova T. V. (2020) *Oblikovo-analitychne zabezpechennia otsinky finansovoi stiikesti pidpriemstv torhivli* [Accounting and analytical support for assessing the financial stability of trade enterprises]. Kharkiv: Vydavets Ivanchenko I.S. (in Ukrainian)

3. Zhyhalkevych Zh. M., Kamianska O. V. (2022) *Finansovyi menedzhment* [Financial management]. Kyiv: KPI im. Ihoria Sikorskooho. (in Ukrainian)

4. Khvostina I. M. (2015) *Mekhanizm upravlinnia rozvytkom pidpriemstva* [The mechanism of managing the development of the enterprise]. *Investytsii: praktyka ta dosvid*, no. 1, pp. 30–33.

5. Stepaniuk N. A. (2013) *Efektivnist zastosuvannia pryntsyviv finansovoho menedzhmentu v upravlinni pidpriemstvom* [The effectiveness of applying the principles of financial management in enterprise management]. *Visnyk sotsialno-ekonomichnykh doslidzhen*, vol. 3 (50), pp. 90–95.

6. Kondratenko N. O. (2015) *Finansovyi menedzhment* [Financial Management]. Kharkiv: KhNUMH im. O. M. Beketova. (in Ukrainian)

7. Yarmak O. V., Mezhenyskyi M. Yu. (2020) *Prohnozuvannia finansovoi stiikesti pidpriemstva* [Forecasting the financial stability of the enterprise]. *Infrastuktura rynku*, vol. 48, pp. 262–266.

8. Boretska N. P., Mishchenko K. V. (2016) *Analiz i prohnozuvannia finansovoi stiikesti pidpriemstva* [Analysis and forecasting of the financial stability of the enterprise]. *Investytsii: praktyka ta dosvid*, no. 20, pp. 64–66.

9. Bila O. H. (2007) *Finansove planuvannia i finansova stabilnist pidpriemstv* [Financial planning and financial stability of enterprises]. *Finansy Ukrainy*, no. 4, pp. 112–118.